

การพัฒนาความสามารถอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 The development of English pronunciation ability and academic achievement through
 Communicative Language Teaching (CLT) accompanied with phonics
 instruction among Grade 5 students

จุลนีย์ ชัยเสริม^{1*}

Julanee Chaisroem^{1*}

¹ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

¹ Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Roi Et Rajabhat University

Corresponding author's e-mail: Julanee0824adisak@gmail.com^{1}

Received: March 01, 2025

Revised: March 19, 2025

Accepted: March 20, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนห้องที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง ตำบลแวง อำเภอน้ำโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One Sample t –test ผลการวิจัย พบว่า 1. การจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.21/80.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (75/75) 2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT), วิธีสอนแบบโฟนิกส์, ความสามารถในการอ่านออกเสียง, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this study were to 1. develop instructional management using Communicative Language Teaching (CLT) accompanied with phonics instruction for Grade 5 students to achieve the efficiency criterion of 75/75. 2. Compare the English pronunciation ability of Grade 5 students taught using CLT combined with phonics instruction with the benchmark of the 75 percent criterion and 3. compare the learning achievement in English after instruction using CLT accompanied with phonics instruction with the criterion of 75%. The sample consisted of 42 Grade 5 students from Anuban Phonthong School, located in Waeng Sub-district, Phonthong District, Roi Et Province, during the second semester of the 2024 academic year. The research instruments included lesson plans, an English pronunciation ability test, and an English learning achievement test. This research analyzed the data using percentages, mean, standard deviation, and one-sample t-tests. The results were as follows: 1. The learning management approach that integrates Communicative Language Teaching (CLT) with phonics instruction for Grade 5 students achieved an efficiency score of 81.21/80.54, which is higher than the predetermined criterion. 2. Students taught with the learning management approach that combines Communicative Language Teaching (CLT) and phonics instruction demonstrated English reading aloud proficiency above the specified 75 percent criterion at a statistically significant level of 0.05. 3. Students who were taught using a combination of Communicative Language Teaching (CLT) and phonics instruction did better in school after learning than the required 75% threshold, which was statistically significant at the 0.05.

Keywords: Communicative Language Teaching (CLT), phonics instruction, English pronunciation ability, English learning achievement

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีบทบาทในชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นประโยชน์ต่อคนไทย รัฐบาลจึงได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอด ความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดหัวข้อเกี่ยวกับด้านภาษาเพื่อการสื่อสารไว้เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเรียน ภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันประสบกับปัญหาที่เด็กไทยซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น

นอกจากผู้เรียนจะไม่สามารถออกเสียงได้แล้วยังไม่รู้ความหมายของคำ ๆ นั้นอีกด้วย เด็กบางคนไม่สามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องของการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน (จิรนนท์ เมฆวงษ์, 2547) กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักและมีการจัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศบังคับที่มีการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะหลัก คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อประกอบอาชีพ หรือใช้ภาษาต่างประเทศในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดคุณภาพนักเรียนให้มีความสามารถเข้าใจ ตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการวิเคราะห์ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่า มีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก เขียนภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การสะกดคำไม่ถูกต้อง ซึ่งไม่เพียงแต่จะพบในบรรดาผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองเท่านั้น แม้ผู้ที่เรียนภาษาของตนเอง เช่น นักเรียนไทยที่เรียนภาษาไทยหรือนักเรียนอเมริกันที่เรียนภาษาอเมริกันก็ยังสะกดคำในภาษาของตนไม่ถูกเช่นกัน (พิมพ์กรณ พวงชื่น และวิวัฒน์ มีสุวรรณ, 2563) ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง พบว่า นักเรียนจำตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่ได้ และไม่สามารถระบุเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ จึงทำให้ไม่สามารถอ่านและเขียนสะกดคำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ เพราะเป็นวิชาที่มีคำศัพท์ค่อนข้างยาก ปัญหาด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูมีการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายและใช้รูปแบบวิธีการ เทคนิคการสอน ที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งเป็นการสอนแบบท่องจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ ซึ่งทำให้นักเรียน เรียนรู้ได้ช้าและลืมคำศัพท์ได้ง่าย ด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนมาก จึงมีนักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน นักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับอ่อนจึงทำให้การเรียนรู้ในห้องเรียนช้าในการจัดการเรียนรู้ในบทถัดไป นักเรียนกลุ่มที่อ่อนจะมีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ย้อนหลัง 3 ปี พบว่า ปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 62.75 ปีการศึกษา 2565 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.23 และในปีการศึกษา 2566 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.89 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ร้อยละ 75 (โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง, 2566) ผู้วิจัยได้ไปศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เช่น การจัดการเรียนรู้อ่านออกเสียงเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวนักเรียน ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของนักเรียนซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้นักเรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง กิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารจริง สื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริง แต่ก็ไม่ได้ละเลยความรู้ ด้านไวยากรณ์เมื่อเกิดความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ครูผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยการแก้ไขให้ถูกต้องทันที ควรแก้ไขเมื่อความผิดพลาดนั้น ทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือการสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ขั้นตอน

การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ชั้น ดังนี้ แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) เสนอชั้นสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ชั้นดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นการนำเสนอเนื้อหา (presentation/introducing new language) ชั้นนี้กิจกรรมการเรียนการสอนมักเริ่มจากทักษะการรับสารคือ การฟังและการอ่าน โดยครูจะนำเสนอเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์ โดยการเล่าให้นักเรียนฟังหรือใช้ภาพประกอบ เนื้อหาที่ใช้นั้นประกอบด้วยโครงสร้างทางภาษา หรือคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว หลังจากนั้นครูจะกระตุ้นนักเรียนด้วยคำถาม เพื่อให้นักเรียนเกิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและเกิดความสนใจ และนำเสนอคำศัพท์ใหม่และโครงสร้างทางภาษาใหม่

ชั้นที่ 2 ชั้นการฝึกและปฏิบัติ (practice/controlled practice) ชั้นนี้ครูจะเป็นผู้นำในการฝึก ซึ่งในชั้นนี้จะเน้นไปที่ความถูกต้องของภาษาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของภาษา และวิธีการใช้ภาษาหรือรูปแบบของภาษา การฝึกจะเป็นการฝึกในลักษณะซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง ครูจะต้องทำหน้าที่ดูแลให้นักเรียนได้รับการฝึกทั่วทั้งห้องเรียนและเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนและเพื่อตรวจสอบว่าประสบความสำเร็จหรือไม่

ชั้นที่ 3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production/free practice) ชั้นนี้ครูสามารถกำหนดสถานการณ์ในการทำกิจกรรมให้นักเรียน และนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระ ซึ่งนักเรียนจะต้องนำเอาความรู้ที่ได้จากการฝึกในชั้นการฝึกมาใช้ กิจกรรมอาจเป็นการแสดงบทบาทสมมติที่นักเรียนเป็นคนกำหนดบทบาทเอง หรือการอภิปรายหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

การสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและสะกดคำ ดังนั้น การสอนเด็กในระดับเบื้องต้นจึงควรเริ่มที่การสอนหน่วยเสียงเพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะที่ยากขึ้นต่อไป ซึ่งโฟนิกส์นับว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนได้วิเคราะห์เสียงและรู้คำศัพท์ วิธีนี้จะเน้นที่การสรุปกฎเกณฑ์และนำไปใช้เมื่อนักเรียนพบคำที่มีความหมายคล้ายกัน การสอนหน่วยเสียงนี้ จึงเน้นการฝึกฝนหน่วยย่อยของตัวอักษรและคำศัพท์ ซึ่งจะสอนก่อนที่จะมีการสอนอ่านอย่างจริงจัง วิธีการนี้จึงเหมาะสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา Weaver (1994) รูปแบบการสอนโฟนิกส์ มี 2 รูปแบบ คือ Analytic Phonics หรือ Implicit Phonics เป็นการสอนโฟนิกส์โดยการจำแนกหรือแยกแยะ (breaking down) ไปสู่หน่วยเสียงย่อยของคำ ๆ นั้น (จำเป็นสำหรับเด็กที่ไม่สามารถอ่านคำทั้งคำนั้นได้) ซึ่งหวังว่านักเรียนจะรับเอาข้อมูลที่ต้องการจากโครงสร้างของคำนั้น ๆ ซึ่งจะเสนอผ่านคำที่ออกเสียงคล้ายกันเช่น mad, maple, moon คำเหล่านี้อาจชี้แจงหรือพูดโดยผู้สอน แต่จะไม่มีการแยกเสียงนั้นออกจากคำทั้งคำ ปัญหาหลักของวิธีการสอนรูปแบบนี้ คือ การสันนิษฐานที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งเกิดจากตัวนักเรียนขาดทักษะเกี่ยวกับความตระหนักของหน่วยเสียงที่เพียงพอ ที่จะเปรียบเทียบเสียงนั้น ๆ จากคำต่าง ๆ ที่ยกตัวอย่างได้ และการสอนโฟนิกส์แบบ Synthetic หรือ Explicit Phonics ซึ่งการสอนแบบนี้ นักเรียนจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ ที่สอดคล้องกันแล้วจึงสอนกระบวนการผสมคำ และอ่านออกเสียงคำ เช่น m-a-n = man การรู้ถึงส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างภาษาหนึ่ง ๆ สำคัญ และจำเป็นต่อผู้ที่ไม่มีความรู้ในการจัดกลุ่มหรือประสมส่วนประกอบของคำของภาษานั้น ๆ อย่างเหมาะสม หลังจากนั้นนักเรียนจะได้เรียนเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของเสียงหลาย ๆ แบบ จากง่ายจนถึงคำที่มีคำซับซ้อนมากขึ้นจากกิจกรรมการอ่านต่าง ๆ ผ่านเรื่องราวซึ่งมีคำศัพท์ที่ต้องการสอน (Hempenstall, 2002)

กล่าวได้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นที่ 1 ชั้นการนำเสนอเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนเกิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและเกิดความสนใจ และนำเสนอคำศัพท์ใหม่และโครงสร้างทางภาษาใหม่ ชั้นที่ 2 ชั้นการฝึกและการปฏิบัติ เน้นความถูกต้องของภาษาตามความเข้าใจความหมายของภาษาและวิธีการใช้ภาษาหรือรูปแบบของภาษาเป็นการฝึกในลักษณะซ้ำ ๆ ตามวิธีสอนแบบโฟนิกส์ที่เน้นการออกเสียงเป็นสำคัญ ชั้นที่ 3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนทำกิจกรรม การออก

เสียงภาษาอังกฤษได้อย่างอิสระอาจมีการแสดงบทบาทสมมติการอภิปรายหน้าชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเพิ่มมากยิ่งขึ้น

จากปัญหาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และความสำคัญการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องชัดเจนและยังช่วยให้นักเรียน เข้าใจความหมายของคำที่นักเรียนออกเสียงนั้น ตลอดจนจดจำได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งวิธีการสอนแบบโฟนิกส์จะสามารถพัฒนานักเรียนในด้านการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ทางภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทบทวนวรรณกรรม

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)
 แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง โดยให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษา และให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มากกว่าการรู้เพียงแค่หลักการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนภาษาที่สอนให้ผู้เรียนได้ลงมือทำในกิจกรรมที่หลากหลาย โดยกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกภาษามีความสอดคล้องกับการใช้ภาษาจริง ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา
 พรสวรรค์ สิปโป (2550) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้
 - 1) ในการสอน ต้องคำนึงถึงความหมายและบริบทของสิ่งที่สอน
 - 2) พยายามให้นักเรียนเกิดการสื่อสาร หากนักเรียนพยายามที่จะสื่อสาร การเรียนภาษาจะได้ผลดีที่สุด
 - 3) เรียงลำดับเนื้อหาเพื่อนำมาสอน ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหา หน้าที่ของภาษา หรือเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจ
 - 4) เมื่อครูเห็นว่าเหมาะสม สามารถใช้ภาษาแม่หรือการแปลภาษาได้
 - 5) ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนไปตามความชอบหรือความสนใจของนักเรียน
 - 6) เป้าหมายคือความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามบริบท

ละเอียด จุฑานันท์ (2541) เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจ นักเรียนจะทำความเข้าใจในเรื่องความหมายรูปแบบของภาษา การใช้ภาษาในด้านการออกเสียง คำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎการใช้ภาษา ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นนี้ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกปฏิบัติ การฝึกในขั้นนี้เน้นไปที่ความถูกต้องของภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำรูปแบบของภาษาได้ ให้นักเรียนได้เข้าใจความหมาย และวิธีการใช้ภาษา ขั้นที่ 3

นำไปใช้ (Production) ขั้นนี้ให้นักเรียนเป็นผู้ถ่ายทอดและสื่อสารสิ่งที่นักเรียนได้ฝึกมา เป็นการนำภาษาไปใช้จริงโดยการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่กำลังสื่อสาร ซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

สันทนา สุธาธารัตน์ (2557) ข้อดีของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา สามารถช่วยให้ห้องเรียนเกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี สามารถช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เป็นวิธีสอนที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา เป็นวิธีสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา ซึ่งนักเรียนสามารถมีโอกาสนในการฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. วิธีสอนแบบโพนิกส์

วิธีสอนแบบโพนิกส์เป็นการสอนอ่านที่เน้นความสัมพันธ์ของรูปตัวอักษรที่มีทั้งสระและพยัญชนะกับเสียงของอักขระแต่ละตัว เพื่อให้นักเรียนสามารถสะกดคำและสร้างเป็นคำจากเสียงที่อ่าน ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้ เหมาะสำหรับการใช้สอนในระดับเบื้องต้นหรือประถมศึกษา

Anderson (1985) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนวิธีสอนแบบโพนิกส์ว่าไม่ใช่เพียงแค่เด็กจะสามารถบอกถึงกฎของความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรได้เท่านั้น แต่จุดประสงค์ที่แท้จริงคือต้องการให้เด็กเข้าใจหลักการว่าเสียงและตัวอักษรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เมื่อความสัมพันธ์พื้นฐานของเสียงและตัวอักษรได้รับการสอนแล้ว วิธีการที่ดีที่สุดลำดับต่อมาคือการขยายความรู้เหล่านี้โดยการมีโอกาสดำเนินการด้วยการอ่าน

คณะกรรมการการอ่านแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (National Reading Panel (U.S) Reading Panel) ได้กล่าวว่า ความรู้โพนิกส์นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการรู้จักคำและเมื่อการรู้จักคำมีความรวดเร็วและถูกต้องมากขึ้นจะช่วยส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณในหัวข้อวิธีโพนิกส์คณะกรรมการการอ่านแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกาให้ข้อสรุป ดังนี้

1) การสอนอ่านโดยวิธีโพนิกส์อย่างเป็นระบบ ช่วยส่งเสริมการอ่านให้กับนักเรียนมากกว่าโปรแกรมการสอนอ่านชนิดอื่นที่ไม่เป็นระบบหรือไม่ใช้วิธีโพนิกส์

2) การสอนอ่านวิธีโพนิกส์อย่างเป็นระบบ มีหลายวิธีและมีประสิทธิภาพกว่าวิธีการสอนอ่านโดยไม่ใช้โพนิกส์ส่งเสริมพัฒนาการการอ่าน

3) การสอนอ่านโดยวิธีโพนิกส์อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพต่อเมื่อนำไปสอนกับนักเรียนกลุ่มเล็ก

4) การสอนอ่านโดยวิธีโพนิกส์อย่างเป็นระบบ ต้องนำไปบูรณาการกับการสอนอ่านด้วยวิธีอื่นเพื่อสร้างโปรแกรมการอ่านที่ความสมดุล ดังนั้นการสอนอ่านโดยวิธีโพนิกส์ไม่ใช่เป็นโปรแกรมการสอนอ่านโดยเบ็ดเสร็จเพียงวิธีเดียว ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้โพนิกส์และการรู้จักคำ

3. ความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

นฤมล สุปินโน (2558) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านออกเสียงคือการแปลงเสียงตามตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ตามที่สายตามองเห็น การฝึกการอ่านออกเสียงเพื่อให้ออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจน ถูกต้องตามหลักทางภาษา และสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและสามารถแปลความตีความและขยายความสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ปรากฏออกมาเป็นความคิดเห็นที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไพพรรณ อินทนิล (2546) กล่าวว่า การอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมากมาย ได้แก่

1) การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้เสนอให้สมาชิกทุกประเทศช่วยกันรณรงค์ให้ทุกคนในโลกนี้ได้อ่านหนังสือให้ออกให้หมดในปี พ.ศ. 2543 เพราะตระหนักในความสำคัญของการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกมักจะเสียเปรียบ กลายเป็นคนล้าหลัง ไม่ทันโลก ไม่ทันเหตุการณ์อาจถูกหลอก เสียรู้ได้ง่ายและไม่เชื่อมั่นตนเอง ไม่มีความสุขในการเข้ากับสังคม เราจะสังเกตเห็นว่าประเทศที่เจริญ จำนวนประชากรที่อ่านออกเขียนได้

จะมีมาก ในชีวิตประจำวันเราต้องอาศัยการอ่านเพื่อการดำรงชีวิตแทบทุกเรื่องก็ว่าได้ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ สินค้า เครื่องอุปโภคบริโภคตลอดจนยารักษาโรค นอกจากนี้การใช้บริการหรือติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานที่ดินสำนักงานขนส่งทางบก ธนาคาร สถานศึกษา เทศบาล เป็นต้น จำเป็นจะต้องอ่านหนังสือออก จึงจะสามารถไปติดต่อหน่วยงานที่ต้องการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว การอ่านหนังสือไม่ออกทำให้บุคคลนั้นรู้สึกตนเองว่าไร้ศักดิ์ศรี ไม่สามารถร่วมพูดคุยเรื่องต่าง ๆ กับผู้อื่นได้อย่างเท่าเทียมกัน

2) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในห้องหรือนอกห้องเรียน ล้วนแล้วแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น กิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาร้อยละ 80-90 จะต้องอาศัยการอ่าน นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่าน จึงจะสามารถร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความคิด กว้างขวางขึ้น หนังสือเพียงอย่างเดียวสามารถช่วยให้นักเรียนคิดไปตามลำดับขั้นได้

3) การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม เนื่องจากการอ่านจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญาจริยธรรม ศีลธรรม เขาว่าปัญญา และจิตใจ ผลที่ตามมาคือ ทำให้สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม สามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างฉับไวประสบการณ์จากการอ่านทำให้เป็นผู้เข้าใจสถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้ที่อ่านมากก็ย่อมจะมีมุมมองและวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และเป็นคนยืดหยุ่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและพัฒนาสังคมได้ ดังนั้นเมื่อทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมนั้นก็ย่อมจะดีไปด้วย เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ก็ย่อมจะรู้จักใช้สติปัญญาร่วมกันแก้ปัญหาที่จะทำให้อสังคมนั้นอยู่อย่างมีความสุข

Harris (1996) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเอาไว้ว่าความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจภาษา สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง เข้าใจทัศนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่าน และความสามารถที่จะเป็นในการอ่าน มีดังต่อไปนี้

1) ความสามารถทางภาษาหรือตัวหนังสือ คือ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างของประโยคและความสามารถในการเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน

2) ความสามารถทางความคิด คือ ความสามารถที่จะบรรลุจุดประสงค์ของผู้แต่งสามารถที่จะเข้าใจความคิดที่เป็นสาระสำคัญ ความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดที่สำคัญ และสามารถที่จะสรุปแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3) ความสามารถในการตีความจากคำที่ผู้เขียนแสดงออกและสามารถที่จะระบุท่วงทำนองการเขียนของผู้เขียน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลจากความรู้ความสามารถของนักเรียนที่เกิดจากประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับจากกระบวนการสอนของครู โดยประเมินจากการทดสอบหรือสังเกต พฤติกรรม

วิบูลศรี กิ่งแก้ว (2552) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการเรียนรู้แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งประสบการณ์การเรียนรู้ เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ของบุคคลว่าเรียนรู้เท่าไร มีความสามารถชนิดใด ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบตามจุดหมายและลักษณะวิชาที่สอน ดังนี้

1) การวัดด้วยการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะ ของผู้เรียน โดยผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกมาเป็นผลงาน

2) การวัดด้านเนื้อหาเป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ซึ่งเป็น ประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการตรวจสอบความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้ โดยใช้ข้อสอบผลสัมฤทธิ์

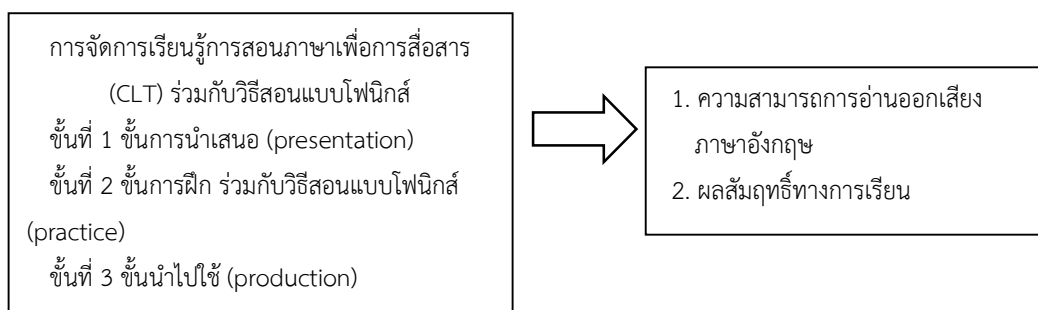
ลายง เครือคำ (2555) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จาก การประเมินการเรียนรู้ ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านทักษะและความสามารถในการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน เพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ

ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูจัดให้ก่อนและหลังเรียน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถ การเปลี่ยนแปลงของบุคคล อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน และประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมา ว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ ประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจ นักเรียนจะทำความเข้าใจในเรื่องความหมาย รูปแบบของภาษา การใช้ภาษาในด้านการออกเสียง คำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎการใช้ภาษา ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงอักษร การสอนออกเสียงเป็นคำการออกเสียงควบกล้ำ การวิเคราะห์การออกเสียง การสังเคราะห์การออกเสียง การออกเสียงที่ชัดเจน การทำความเข้าใจความหมายของคำ และการฝึกสะกดคำ ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (production) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้นักเรียนเป็นผู้ถ่ายทอดและสื่อสารสิ่งที่นักเรียนได้ฝึกมา เป็นการนำภาษาไปใช้จริงโดยการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่กำลังสื่อสาร ซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ ยังสามารถ 1) วัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 2) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนทั้งหมด 42 คน ซึ่งแต่ละห้องมีนักเรียนที่ความสามารถในการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบกลุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง
 - 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ 15 คะแนน และแบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ 25 คะแนน
 - 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Amazing Animals ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน
- การหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังต่อไปนี้

- 1) วิเคราะห์หาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 3) วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 4) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) แบบแผนของการวิจัย ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) แบบกลุ่มเดียววัดเฉพาะหลังการทดลอง (One-group Post-test only Design) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
A	X	T

เมื่อ A แทน กลุ่มทดลอง
 X แทน การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์
 T แทน คะแนนการทดสอบหลังเรียน (posttest)

- 2) ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
- 3) ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

3.1) ขั้นเตรียม

- 3.1.1) ผู้วิจัยได้เตรียมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน
- 3.1.2) ขี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับแนวการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2) ขั้นตอนการทดลอง

3.2.1) ให้นักเรียน เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จนครบ 12 แผน

3.2.2) ในการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำใบงานและแบบทดสอบของแต่ละแผน ตรวจสอบให้คะแนน

3.2.3) ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 ข้อ จำนวน 20 คะแนน3.2.4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ จำนวน 20 คะแนน และตรวจ
ให้คะแนน

3.2.5) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 โดยใช้สูตร E1/E22) วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้วิธี One
Samples t-test3) วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อ
การสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้วิธี One Samples t-test

ผลการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
5 มีประสิทธิภาพ 81.21/80.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิภาพ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	%
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	42	320	21.66	6.05	81.21
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	42	40	32.21	3.87	80.54
E ₁ / E ₂ เท่ากับ 81.21/ 80.54					

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธี
สอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 21.66 คิดเป็นร้อยละ 81.21 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์การจัดการเรียนรู้โดยการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 32.21 คิดเป็นร้อยละ 80.54 แสดงว่า การจัด
การเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ
เท่ากับ 81.21/80.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอน
แบบโฟนิกส์ มีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ
75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ ร้อยละ 75	$\bar{X}$	SD	df.	t	Sig.
ความสามารถในการ อ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ	42	40	30.00	32.21	3.87	41	3.571*	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.21 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 เท่ากับ 30.00 ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 75	$\bar{X}$	SD	df.	t	Sig.
หลังเรียน	42	20	15.00	16.31	2.07	41	4.108*	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.31 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 81.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 เท่ากับ 15.00 ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญ ได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.21/80.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ

โดยการเรียนรู้หลักสูตรสถานศึกษา การศึกษาวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ การจัดทำกำหนดการจัดการเรียนรู้ การเลือกรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้จากหลักสูตรสถานศึกษา การเขียนรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา จากนั้นกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ส่วนหัวของแผนการจัดการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ (เนื้อหา) สารสำคัญ ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ กระบวนการวัดและประเมินผล การประเมินผล ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตรวจ บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมเสนอแนะ คະแนนที่ได้จากการวัดผล และภาคผนวก (พรชัย ผาดโสง, 2560) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสถานศึกษา และได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ อีกทั้งได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผ่านการตรวจและประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ความเหมาะสมของข้อความที่ใช้ เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าเฉลี่ยและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ ทำให้มีการพัฒนาความสามารถในการในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิมพ์พร บังวัด (2563) ที่พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.04 / 79.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ผลการศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการฟังมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 77.40 3) ผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการพูดมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.20 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ มีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับวิธีสอนแบบโพนิกส์ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง โดยให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษา และให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าการรู้เพียงแค่หลักการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนภาษาที่สอนให้ผู้เรียนได้ลงมือทำในกิจกรรมที่หลากหลาย โดยกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกภาษามีความสอดคล้องกับการใช้ภาษาจริง และทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ซึ่งวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจ นักเรียนจะทำความเข้าใจในเรื่องความหมาย รูปแบบของภาษา การใช้ภาษาในด้านการออกเสียง คำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎการใช้ภาษา ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงอักษร การสอนออกเสียงเป็นคำ การออกเสียงควบกล้ำ การวิเคราะห์การออกเสียง การสังเคราะห์การออกเสียง การออกเสียงที่ชัดเจน การทำความเข้าใจความหมายของคำ

และการฝึกสะกดคำ ส่งผลให้นักเรียนสามารถ อ่านคำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ อ่านเรื่องราว นิทานเรื่องสั้นได้ถูกต้อง ชั้นที่ 3 ขึ้นไปใช้ (Production) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้นักเรียนเป็นผู้ถ่ายทอดและสื่อสารสิ่งที่นักเรียนได้ฝึกมา เป็นการนำภาษาไปใช้จริง โดยการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่กำลังสื่อสาร ซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ส่งผลให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยเฉพาะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิล ดันเสียงสม (2548) ที่พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 โดยคะแนนความสามารถด้านการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 โดยคะแนนความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน นักเรียนได้พัฒนาจาก การฝึกภาษา สามารถฟัง อ่าน ได้อย่างมั่นใจในการใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง ในชีวิตประจำวัน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน บรรยากาศในห้องเรียนไม่เครียด นักเรียนมีความสามารถฟัง อ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้นและ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนได้ใช้ภาษาและปฏิบัติจริงได้อย่างคล่องแคล่ว

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝน โดยเน้นการออกเสียงอย่างมีแบบแผนตามการออกเสียงภาษาอังกฤษ ปฏิบัติการอ่านออกเสียงอักษร การสอนออกเสียงเป็นคำ การออกเสียงควบกล้ำ การวิเคราะห์การออกเสียง การสังเคราะห์การออกเสียง การออกเสียงที่ชัดเจน การทำความเข้าใจความหมายของคำ และการฝึกสะกดคำ ส่งผลให้นักเรียนสามารถ อ่านคำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ อ่านเรื่องราว นิทานเรื่องสั้นได้ถูกต้อง นอกจากนั้นนักเรียนได้ใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษเหล่านั้น โดยในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ครูเป็นผู้นำเสนอเนื้อหาและอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และนักเรียนฝึกปฏิบัติตามโดยการจับคู่เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องและเป็นการช่วยกันในการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถทำให้ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนและฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูผู้สอน และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในการร่วมกันพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของณภัทร นรชาญ และคณะ (2566) ที่พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน หรือร้อยละ 78.23 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน หรือร้อยละ 77.50 4) ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.21/80.54 ของคะแนนรวมตามที่กำหนด และมีจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นได้ และเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยนักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นได้ และเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อไปพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ หรือการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ระหว่างวิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับวิธีการสอนแบบอื่น เช่น วิธีการสอนภาษาร่วมกับสื่อประสมหรือแอปพลิเคชัน

2.3 ควรศึกษาตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณภัทร นราบุญ, สิริวรรณ จรัสวิวัฒน์ และเด่นชัย ปราบจันดี. (2566). ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 5(2), 16–30. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/262891>.
- นฤมล สุปินโน. (2558). *ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และเจตคติ ต่อการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาป่าแบก จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรชัย ผาตโธสง. (2560). *การพัฒนาหลักสูตร*. นครราชสีมา: โพโต้บูคคอตเน็ต.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พิมพ์พร บังวัด (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พิมพ์พร พวงขึ้น และวิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*, 6(1), 19–29.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). *การส่งเสริมการอ่าน*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง. (2566). *สรุปรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566*. ร้อยเอ็ด: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 3
- ละเอียด จุฑานันท์. (2541). *แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ลำยอง เครือคำ. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความโดยใช้แผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิไล ต้นเสียงสม. (2548). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิบูลศรี กิ่งแก้ว. (2552). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาภาษาไทย เรื่องลลิตะเลงพ่าย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สันทนา สุทธารัตน์. (2557). *ภาษาศาสตร์สำหรับครู* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson, R. C. (1985). Role of Reader's Schema in Comprehension, Learning, and Memory. In H. Singer & R. B. Ruddell (Eds.), *Theoretical Models and Processes of Reading* (3rd ed., pp. 372–384). Newark, DE: International Reading Association.
- Harris, D. P. (1996). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.
- Hempenstall, K. (2002). Phonological processing and phonics: Towards an understanding of their relationship to each other and to reading development. *Australian Journal of Learning Disabilities*, 7(1), 4–28. <https://doi.org/10.1080/19404150209546689>
- Weaver, C. (1994). *Reading Process and Practice from Socio-Psycholinguistics to Whole Language* (2nd ed.). Portsmouth, NH: Heinemann.